

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 126/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť D. L., bytom O., zastúpeného advokátom JUDr. J. Ž., Advokátska kancelária, K., v ktorej namieta nesprávnosť postupov a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 So 185/03, Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 192/01, ako aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, oddelenia posudkových činností, v konaní vedenom pod č. 2002/13918 a Sociálnej poisťovne, pobočky Košice IX, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. L. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2004 doručená sťažnosť D. L., bytom O. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal nesprávnosť rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci jeho žiadosti o priznanie invalidného dôchodku.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť sťažovateľa neobsahovala označenie základného práva alebo slobody, ktoré sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie rozhodnutí a konania (uvedením spisovej značky, v ktorých malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd ani návrh rozhodnutia (petit) (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). K návrhu sťažovateľ nepripojil dôkazy o svojich tvrdeniach ako ani splnomocnenie pre konkrétneho advokáta (ním prijaté) na jeho zastupovanie pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd listom z 27. februára 2004 (doručeným 1. marca 2004) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním z 25. marca 2004, ktorým však nedoplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala všetky náležitosti sťažnosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde (stále chýba označenie základného práva alebo slobody, ktoré sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili). Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, pretože v nej chýba označenie základného práva alebo slobody, ktoré bolo podľa tvrdenia sťažovateľa porušené [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 27. februára 2004 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2004